

Grove (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for denne redegørelse. Jeg vil også takke ministeren for den erkendelse, der ligger i denne redegørelse, af, at der er grundlag for den kritik, der har været rettet, og samtidig for erkendelsen af, at det må rettes.

Den målsætning for postvæsenet, ministeren nævner i sin redegørelse, at postbesørgelsen skal ske fra dag til dag, kan vi være enige i. Vi kunne måske tilføje, at det skal ske til den rigtige modtager og i hel tilstand, men det er nok underforstået i ministerens redegørelse.

Den kritik, der har været rejst, ikke blot fra mange forskellige sider i erhvervslivet, men som også ministeren selv tager frem i sin redegørelse, består af 4 punkter, og det er forsinkelse, ekspeditionsfejl, beskadigelse og fejlafleveringer. Man kunne måske tilføje, at det også er vigtigt med en venlig ekspedition, for når man er et eneretsvæsen, så kræver det – ganske som vi talte om for lidt siden under sygehusdebatten – at personalet er venligt. Venlighed kræves også inden for postvæsenet. Det kan det somme tider skorte på.

Men ellers er jeg enig i det anførte. Let og generelt kan vi vel sige, at kritikken især samler sig om sorteringen. Det er her, besværlighederne ligger. Det kommer vel af, at man gennem de sidste åringer har centraliseret, har samlet det i store sorteringsenheder. Det har man gjort ud fra den forudsætning, at det skulle gøre det lettere, hurtigere, bedre og mere effektivt. Det gør det nok også, men det kræver i hvert fald betydelig bedre styring end den, man har i dag. Det er vel også dér, på styringsområdet, at kritikken bliver rettet i den sidste ende.

Vi må erkende, at når vi centraliserer i store sorteringsenheder, så bliver det mere følsomt; det bliver mere følsomt for fejl – de kan være bevidste eller ubevidste – og det bliver mere følsomt for arbejdsnedlæggelse, for strejker. De kan være lovlige eller ulovlige. Måske ikke mindst det sidste har i befolkningen givet anledning til megen kritik.

Ministeren går derefter over til i sin redegørelse at give en del årsager til, at det ikke fungerer så godt, som det kunne. Man nævner bl.a., at postmængderne er fordoblet de sidste 20 år. Ja, det er de da, men det er jo

ikke noget, der kommer bag på nogen som helst i postvæsenet, vel ikke engang på ministeren, for bl. a. postmængdens stigning var da forudsat i perspektivplanlægningen. Det var forudsat, at der af den grund skulle være en stigning i personalet. Dengang var der omkring 20.300 mennesker i postvæsenet, og i perspektivplan I siger man, at der i 1985 skal være ca. 24.000 mennesker. Hvor mange er der ansat i dag? Betydelig flere allerede på nuværende tidspunkt. Så man kan ikke sige, at det er kommet bag på postvæsenet, at der er blevet mere at lave med hensyn til ekspeditioner, for man har jo taget vældig højde for det. Man er langt forud i forhold til de planer, man havde i begyndelsen af 1970'erne, mandskabsmæssigt, men man er ikke forud med hensyn til postmængde. Samtidig har man rationaliseret. Man kan også sige, man har forringet servicen, for man er gået ned til kun én postombæring, hvor man i perspektivplanen regnede med to eller tre ombæringer. Denne årsag gælder altså ikke, når den virkelig bliver gået efter.

En anden ting, der bliver fremhævet, er, at afleveringsstederne er blevet forøget med 50 pct. Det er korrekt. Men også i perspektivplanen var man klar over, at befolkningsmønstret ville ændre sig, at der ville blive flere steder at aflevere posten. Allerede på det tidspunkt var man klar over disse ting og kunne tage det med i planlægningen. Hvis det er kommet bag på postvæsenet, kan man kun sige, at så må det være, fordi man ikke har planlagt tilstrækkelig godt.

Ministeren udtrykker vel selv meget præcist den egentlige årsag – ud over de her nævnte – i redegørelsen (folketingets forhandling 1979–80, 2. samling, sp. 3197), hvor ministeren siger:

»Det må således konstateres, at udviklingen har medført en postbesørgelse, der er mere effektiv under normale driftsforhold, men som i højere grad end tidligere er følsom over for uregelmæssigheder, der tillige ofte vil få en selvforstærkende virkning.«

Så er det, vi spørger: ja men efter al den kritik, der har været, og alle de driftsforstyrrelser, der har været, hvornår får vi så normale forhold? Det har vi altså ikke haft inden for postvæsenet de sidste års tid med alle de ting, der er sket. Det kan jo ikke være sådan noget som spidsbelastninger, der er unormale forhold, for det er jo noget, der